

Patron tygodnia bł. Honorat Koźmiński

Wacław Koźmiński urodził się 16 października 1829 r. w Białej Podlaskiej, w rodzinie inteligencji, jako drugi syn Stefana i Aleksandry z Kahlów. Miał także dwie młodsze siostry. Był bardzo zdolny, po ukończeniu gimnazjum w Płocku studiował na wydziale budownictwa warszawskiej Szkoły Sztuk Pięknych. Będąc w gimnazjum zaniechał praktyk religijnych, a w czasie studiów zupełnie stracił wiarę. 23 kwietnia 1846 r. został aresztowany przez policję carską pod zarzutem udziału w spisku i osadzony w X pawilonie Cytadeli Warszawskiej. Wówczas ciężko zachorował; powracając do zdrowia, przemyślał dokładnie swoje życie i nawrócił się. Uwolniony z więzienia po blisko roku, podjął dalsze studia, a jednocześnie prowadził bardzo surowy tryb życia. Po ukończeniu studiów, 8 grudnia 1848 r. wstąpił do klasztoru kapucynów. Już 21 grudnia przyjął habit zakonny i otrzymał imię Honorat. Pierwszą profesję złożył dokładnie rok później. Chociaż pragnął być bratem zakonnym, przełożeni polecieli mu, aby przygotowywał się do kapłaństwa. Po ukończeniu studiów teologicznych przyjął święcenia kapłańskie 27 listopada 1852 r. Wkrótce został mianowany profesorem retoryki oraz sekretarzem prowincjała, lektorem teologii i spowiednikiem nawracających się. Zasłynął w Warszawie jako znakomity rekolekcjonista i misjonarz ludowy. Pracując w III Zakonie św. Franciszka, gorliwie działał w kościołach Warszawy. Swoją głęboką religijnością i troską o człowieka zjednywał wielu ludzi dla Chrystusa. Dzięki niemu powstało 26 stowarzyszeń tercjarskich, z których na przestrzeni lat uformowały się liczne zgromadzenia zakonne. Ojciec Honorat stał się odnowicielem życia zakonnego i twórcą jego nowej formy zbliżonej do dzisiejszych instytutów świeckich. Zmarł w opinii świętości 16 grudnia 1916 r.

Ogłoszenia duszpasterskie

1. W całym Kościele w Polsce przeżywamy dziś XV Dzień Papieski. Celem dni papieskich jest propagowanie nauczania św. Jana Pawła II i niesienie pomocy zdolnej, a ubogiej młodzieży polskiej przez Fundację Dzieło Nowego Tysiąclecia. Dziękujemy wszystkim, którzy złożyli ofiary na stypendia dla tej młodzieży.
2. W środę przypada Dzień Edukacji Narodowej. Zapraszamy parafian na modlitwę w intencji naszych nauczycieli i wychowawców w ramach nabożeństwa różańcowego.
3. Za tydzień – Światowy Dzień Misyjny rozpoczynający Tydzień Misyjny w Polsce. W przyszłą niedzielę będziemy też przeżywać dzień modlitw za pracowników służby zdrowia z racji przypadającego w dniu 18 października święta ich patrona – św. Łukasza, lekarza i ewangelisty.
4. Zapraszamy do uczestnictwa w nabożeństwach różańcowych. Powierzajmy w modlitwie różańcowej przez wstawiennictwo Maryi nasze sprawy osobiste, rodzinne, parafialne.
5. W przyszłą niedzielę na godz. 12.00 zapraszamy młodzież przygotowującą się do sakramentu Bierzmowania.

„Słowo na niedzielę” - gazetka Parafii Wojskowej pw. Św. Jana Pawła II w Warszawie -Wesołej.
Redaguje ks. Proboszcz. Adres do korespondencji: Parafia Wojskowa pw. św. Jana Pawła II
05-075 Warszawa-Wesoła ul. Okuniewska 1 tel./fax (22) 681 20 77, e-mail: kapelan@wesoła.3.pl

Słowo na niedzielę

GAZETKA PARAFII WOJSKOWEJ W WARSZAWIE-WESOŁEJ
NR 51 ROK I, XXVIII NIEDZIELA ZWYKŁA 11.10.2015 r.

**Jestem
Mam ręce, nogi, oczy.
I powołanie,
zaszczytne powołanie
Powołanie do łóża szpitalnego.
Znam na pamięć
noce o otwartych oczach
i czas zablokowany
Zapach duszności
I konanie na sąsiednim łóżku
Kropiółka.
I siostra w czepku prosząca
bym się nie poruszył,
bym krople z butli
wypił do dna. L.B.**

„Któż więc może się zbawić?”

Już pobieżna obserwacja życia codziennego ukazuje ogromny kontrast pomiędzy szczytnymi hasłami a postępowaniem pełnym korupcji, zakłamania i fałszu. W świecie reklam i konsumpcjonizmu, w którym media każdego dnia przekonują nas, że musimy posiadać tysiące rzeczy, jeśli chcemy żyć wygodnie i szczęśliwie, rodzi się pytanie o naszą wolność oraz umiejętność panowania nad światem rzeczy. Jak odnaleźć się w gąszczu doraźnego odwoływania się do tych zasad, które sprzyjają realizacji chwilowych oczekiwań, a kwestionują istnienie stałych i niezmiennych zasad moralnych? Jak więc nie ulec kultowi własnego

rozwoju w egoistycznym rozumieniu? Jego zwracając się do swoich uczniów, powiedział: „Dzieci, jakże trudno wejść do królestwa Bożego tym, którzy w dostatkach pokładają ufność”. Nie słyszymy w Jego słowach potępienia bogactwa, ale ukazanie, jak ludzie winni używać bogactw tego świata, żeby nie stały się one dla nich przeszkodą w zbawieniu. Na tym właśnie polega mądrość, która jest najcenniejszym skarbem. Dlatego Jezus w „Kazaniu na Górze” naucza: „Błogosławieni ubodzy w duchu, albowiem do nich należy królestwo niebieskie”.

